

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 15C/72/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1111244100
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Belanová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2018:1111244100.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I sudkyňou Mgr. Zuzanou Belanovou v sporovej veci žalobkyne: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovaným: 1. Y. R. Q., W. XX.XX.XXXX, F. Š. XXXX/XX, Bratislava, 2. Y. G., W. XX.XX.XXXX, F. X. XXXX/XX, Bratislava, zast. Mgr. Matej Vida, advokát, Púpavova 89, Bratislava 3. Y. F., W. XX.XX.XXXX, F. R. R.Š. X, Bratislava, o zaplatenie 16.953,82 Eur s príslušenstvom, t a k t o

rozhodol:

I. Žaloba sa zamieťa.

II. Žalovaní v 1.2.a 3. rade majú voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O samotnej výške trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 27.12.2011 domáhala voči žalovaným v 1. až 3. rade spoločne a nerozdielne zaplatenia sumy 18.527,49 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5% ročne zo sumy 16.953,82 Eur od 27.10.2011 do zaplatenia, zaplateného súdneho poplatku 1.111,50 Eur a trov právneho zastúpenia vo výške 1.299,42 Eur. Uznesením č. k. 15C/72/2012 - 143 zo dňa 11.04.2016 súd zastavil konanie v často istiny 1573,67 Eur, čím predmetom konania zostala suma 16.953,82 Eur s príslušenstvom.

2. Žalobkyňa svoj návrh odôvodnila tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 24.03.2011 uzavretej medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Tomášikova 48, Bratislava, IČO: 00151653 a žalobkyňou, postúpil postupca na žalobkyňu pohľadávku voči žalovaným. Postupca uzatvoril dňa 03.12.2004 s žalovaným v 1. rade ako dlžníkom, žalovanou v 2. rade ako spolu dlžníčkou a žalovaným v 3. rade ako ručiteľom Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol postupca žalovaným v 1. a 2. rade úver. Vzhľadom k tomu, že žalovaní v 1. a 2. rade neplnili splátky úveru riadne a včas, došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru ku dňu 26.10.2011.

3. Žalovaný 1 nesúhlasil so žalobou z dôvodu, že neuznal výšku dlhu a jeho príslušenstva, pričom namietal postavenie žalobcu ako oprávneného postupníka, pričom pohľadávku žalobcu považuje za premlčanú. Samotnú zmluvu č.XXXXXXXXXX, považuje za spotrebiteľský úver, ktorý nemá všetky zákonom predpísané náležitosti, neobsahuje ročnú úrokovú mieru nákladov, preto tento úver je potrebné podľa mienky žalobcu 1 považovať za bezúročný a bez poplatkov. Ďalej žalovaný argumentoval, že žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný, nakoľko k postúpeniu pohľadávky na žalobcu nedošlo v súlade so zákonom o bankách.

4. Žalovaná 2 sa písomne vyjadrila podaním zo dňa 11.07.2013, v ktorom tvrdila, že spochybňuje platnosť úveru, tvrdila že úver nečerpala nebol použitý v bývalej spoločnej domácnosti, ktorú tvorila s žalovaným 1. Na pojednávaní dňa 02.03.2018 sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu pripojila k

námietke týkajúcej sa nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Námietku neplatnosti postúpenia pohľadávky a tým aj nedostatku aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu vzniesol aj žalovaný 3.

5. Súd dokazovaním vykonaným oboznámením zmluvy o splátkovom úvere, všeobecnými zmluvnými podmienkami, zmluvy o postúpení pohľadávky s prílohami, oznámením o postúpení pohľadávky, výpisom z úverového účtu, ako aj ďalším spisovým materiálom zistil tento skutkový stav:

6. Právny predchodca žalobkyne Slovenská sporiteľňa, a. s. dňa 03.12.2004 uzatvorila so žalovanými v I. a 2.rade zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalovaným v I. a 2.rade poskytnutý úver vo výške 410.000,- Sk (13609,50 Eur) s uvedením ročnej úrokovej sadzby 9,30 %, poplatku za poskytnutie úveru 2 % z výšky úveru, poplatku za správu úveru 40,- Sk mesačne, výšky splátok 5391,- Sk mesačne, periodicity splátok vždy k 20. dňu v mesiaci, splatnosti prvej splátky 20.1.2005 a konečnej splatnosti úveru 20.11.2014 s uvedením účelu úveru a to rekonštrukcia bytu a to v súlade s ust. § 497 a nasledujúcich Obchodného zákonníka. Dohodou o ručení zo dňa 02.12.2004 sa žalovaný 3 stal ručiteľom žalovaných 1 a 2 a zaviazal sa uspokojiť pohľadávky právneho predchodcu žalobkyne, v prípade ak by pohľadávku neuhradil žalobca 1 a 2.

7. Je nesporné, že na predmetný úverový vzťah sa nevzťahuje právna úprava zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, keďže táto sa v súlade s ust. § 1 ods.2 písm. a) citovaného zákona nevzťahuje na zmluvy o poskytnutí úveru na účely nadobudnutia existujúcich alebo projektovaných nehnuteľností, dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy dokončených stavieb a ich údržbu.

8. Je ale nepochybné, že úver spĺňa charakteristiku spotrebiteľskej zmluvy, ktorou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom, nakoľko právny predchodca žalobcu pri uzatváraní predmetnej úverovej zmluvy konal v rámci svojej obchodnej činnosti a žalovaní v I., 2. a 3. rade vystupovali ako fyzické osoby, nepodnikatelia.

9. Z predloženého výpisu z úverového účtu vyplýva, že žalovaní v I. a 2.rade poslednú úhradu dohodnutých mesačných splátok realizovali 20.09.2007. Z poskytnutého úveru uhradili spolu 6075,31 Eur.

10. Podľa vyjadrenia žalobkyne, táto mimoriadnu splatnosť predmetného úveru vyhlásila k 26.10.2011.

11. Súdu boli predložené listiny, ktorými žalobkyňa oznámila dlžníkom podaním zo dňa 26.10.2011, že vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru k 26.10.2011.

12. Žalobca si predmetnou žalobou uplatňuje nárok na zaplatenie sumy 16.953,82 Eur vrátane príslušenstva s tým, že ten predstavuje neuhradený úver, poplatky a zmluvné úroky od 31.12.2004 do 24.03.2011 ktoré sa stali splatnými dňa 26.10.2011.

13. Zásadnou otázkou vzhľadom na vznesené námietky nedostatku aktívnej vecnej legitímácie, ktorú bolo potrebné v predmetnom konaní vyriešiť je otázka, či boli splnené zákonné podmienky na postúpenie tzv. bankovej pohľadávky. Zákon o bankách totiž nad rámec pravidiel cesie v Občianskom zákonníku sprísňuje pravidlá pri postúpení pohľadávok z bánk na iné subjekty.

14. Podľa ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách v znení platnom k 24.03.2011, podľa ktorého ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky je klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol 1 rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu. Špecifické pôsobenie bánk, na ktoré dohliada centrálna banka, opodstatňuje záver, že s bankovým úverom, ktorý nie je splatný, nemôže nakladať nebankový subjekt. Nespliatny úver od banky je produktom banky, na ktorý dopadá dohľad centrálnej banky s prísne stanovenými pravidlami pre bankový sektor. Nebankový subjekt nie je oprávnený používať (akokoľvek) bankové oprávnenia a ani používať bankové úvery. Termín používať prirodzene zahŕňa aj zosplatenie úveru alebo určité zavŕšenie vzťahu vyplývajúce zo zmluvných podmienok banky.

15. Postúpenie pohľadávky je pomerne bežným právnym úkonom. Pokiaľ sa však cesia týka bankovej pohľadávky z bankového produktu, osobitný predpis dopĺňa zákonné pravidlá pre platné postúpenie. Postúpiť tak možno pohľadávku v tej časti, ktorá je po splatnosti, iba po výzve na splnenie, výzva musí byť písomná, výzva musí byť zo strany banky a omeškanie trvá viac ako 90 dní. Postúpenie je nevyhnutné pristúpiť v súlade so zákonom a obchodnými podmienkami k vyhláseniu predčasnej

mimoriadnej splatnosti celého úveru. Vyhlásiť predčasnú splatnosť bankového úveru je však výlučným oprávnením banky, pričom toto oprávnenie môže banka realizovať ešte pred postúpením pohľadávky.

16. Vychádzajúc z obsahu spisu je potrebné konštatovať, že žalobca nepredložil súdu dôkaz, že by banka úver zosplatnila riadnou a doručenou výzvou tak, ako to predpokladá ust. § 565 Občianskeho zákonníka. Žalobkyňa v konaní uvádza, že k vyhláseniu splatnosti úveru došlo dňa 26.11.2011, teda až po postúpení pohľadávky a to žalobkyňou a nie jej právnym predchodcom.

17. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

18. Podľa § 502 ods.1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

19. Podľa § 502 ods.2 Obchodného zákonníka, pri pochybnostiach sa predpokladá, že dojednaná výška úrokov sa týka ročného obdobia.

20. Podľa § 503 ods.1 Obchodného zákonníka, záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

21. Podľa § 503 ods.2 Obchodného zákonníka, ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

22. Podľa § 503 ods.3 Obchodného zákonníka, dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov.

23. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

24. Podľa § 100 ods. 2 Občianskeho zákonníka, premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

25. Podľa § 100 ods. 3 Občianskeho zákonníka, nepremlčujú sa takisto práva z vkladov na vkladných knižkách alebo na iných formách vkladov a bežných účtoch, pokiaľ vkladový vzťah trvá.

26. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

27. Podľa § 517 ods.1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

28. Podľa § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

29. Podľa § 517 ods.3 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením veci, zodpovedá dlžník za jej stratu, poškodenie alebo zničenie, ibaže by k tejto škode došlo aj inak.

30. Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky²⁾ platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

31. Podľa § 3 ods. 2 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ak sa počas trvania omeškania zmení základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky a ak je to pre veriteľa výhodnejšie, výška úrokov z omeškania je o 7 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka, v ktorom trvá omeškanie; táto základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky sa použije počas celého tohto polroka.

32. Podľa § 92 ods.8 zák. č. 483/2001 v znení účinnom k 24.03.2011, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže

banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

33. Podľa § 524 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

34. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

35. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

36. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že právny predchodca žalobkyne uzatvoril so žalovanými dňa 03.02.2004 zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX v súlade s ust. § 497 a nasledujúcich Obchodného zákonníka majúcej charakter spotrebiteľskej zmluvy, na základe ktorej bol žalovaným v I. a 2.rade poskytnutý úver vo výške 410.000,- Sk s uvedením ročnej úrokovej sadzby 9,30 %, poplatku za poskytnutie úveru 2 % z výšky úveru, poplatku za správu úveru 40,- Sk mesačne, výšky splátok 5.391,- Sk, splatnosti prvej splátky 20.01.2005 a konečnej splatnosti úveru 20.11.2014, ako aj účelu úveru a to rekonštrukcia bytu s tým, že títo riadne splácali predmetný úver až do 24.09.2007, kedy realizovali úhradu poslednej splátky.

37. Podľa bodu 7.6.1. všeobecných obchodných podmienok, ak dôjde k porušeniu akékoľvek zmluvnej povinnosti alebo zmluvného dojednania zo strany klienta a ak je podľa písm. a) v omeškaní so splatením jednej splátky istiny alebo úrokov, ktoré trvá viac ako 10 dní, je banka oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru a požadovať splatenie pohľadávky zo zmluvy o úvere a klient je povinný túto splatiť v lehote, ktorú banka určí v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti.

38. Žalobkyňa predmetnú pohľadávku nadobudla od svojho právneho predchodcu na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 24.03.2011.

39. Žalobkyňa do rozhodnutia súdu vo veci samej nepredložila dôkaz, žeby banka úver zosplatnila riadnou a doručenou výzvou, ako to predpokladá ust. § 565 OZ. Naviac žalobkyňa súdu predložila dôkaz (č.l.28-30), že mimoriadnu splatnosť úveru vyhlásila sama k 26.10.2011 po postúpení pohľadávky a nie jej právny predchodca.

40. Žalobkyňa teda v konaní nespochybňovala, že nedošlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru pred postúpením pohľadávky, súdu nepredložila žiaden listinný dôkaz s doručenkami o jeho zaslání žalovaným v 1. a 2. a 3.rade, vrátane výziev v zmysle ust. § 92 ods.8 zákona o bankách.

41. Z článku 7.6 bod 7.6.1. všeobecných obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a.s. vyplýva, že v prípade porušenia zmluvnej povinnosti zo strany dlžníka bola Slovenská sporiteľňa, a.s. oprávnená okrem iného vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru alebo zmluvu o úvere vypovedať, prípadne od nej odstúpiť.

42. Slovenská sporiteľňa, a.s. nevyužila túto možnosť a pohľadávku postúpila žalobcovi bez toho, aby úver nadobudol mimoriadnu splatnosť, resp. bez toho, aby zmluvný vzťah zanikol výpoveďou zmluvy o úvere alebo odstúpením od nej. Pokiaľ nebola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, resp. pokiaľ zmluvný vzťah nezanikol výpoveďou zmluvy o úvere, resp. odstúpením od nej, nie je možné urobiť záver o tom, žeby úver s úrokmi z neho bol splatný. Ak Slovenská sporiteľňa, a.s. postúpila zmluvou zo dňa 24.03.2011 predmetnú pohľadávku z úveru v celom rozsahu žalobkyne postupovala v rozpore s ust. § 92 ods.8 zákona o bankách. Pokiaľ ku dňu postúpenia pohľadávky nebol splatný celý úver, Slovenská sporiteľňa, a.s. nebola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku z úveru, vrátane úrokov z neho v celosti inému subjektu. Zmluva o postúpení pohľadávok z 24.03.2011 je preto pre rozpor s ust. § 39 Občianskeho zákonníka neplatná.

43. Z ust. § 92 ods.8 zák. č. 483/2001 Z.z. vyplýva, že banka môže postúpiť inému subjektu iba tú časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu. Dôvodová správa k tomuto ustanoveniu (pôvodne išlo o § 92 ods.7) doslova uvádza: „v odseku 7 sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu a to aj osobe, ktorá nie je bankou“. S bankovým úverom, ktorý nie je splatný, nemôže nakladať nebankový subjekt. Nesplatný bankový úver je produktom banky, na ktorý dopadá dohľad centrálnej banky s prísne stanovenými pravidlami

pre bankový sektor. Nebankový subjekt nie je oprávnený používať bankové oprávnenia a ani spravovať bankové úvery. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru je pritom úkonom, ktorý možno podradiť pod pojem spravovanie úveru, na ktoré žalobkyňa nebola oprávnená. Žalovaná argumentovala, že ust. § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/483/>> neupravuje možnosť postúpenia pohľadávky bankou, ale upravuje možnosť vyzradiť bankové tajomstvo pri postúpení pohľadávky bankou. S týmto názorom súd nesúhlasí. Súd poukazuje na už spomínanú dôvodovú správu k ust. § 92 ods. 8 (pôvodne išlo o § 92 ods. 7) z ktorej vyplýva, že banka môže postúpiť pohľadávku inému subjektu iba v rozsahu zodpovedajúcom nesplácanému (rozumej splatnému) dlhu. Banka teda nemôže postúpiť inému subjektu iba samotnú pohľadávku z úveru bez ohľadu na splatnosť úveru, ale môže postúpiť inému subjektu iba nesplácaný dlh, t. j. tú časť úveru, ktorú pred postúpením zosplatnila, resp. ktorá sa stala splatnou a ktorú dlžník nesplatil. V konaní bolo preukázané, že mimoriadnu splatnosť predmetného úveru nevyhlásil pôvodný veriteľ (Slovenská sporiteľňa, a. s.), ale až žalobkyňa listom zo 26.10.2011, teda až po tom, ako jej predmetná pohľadávka bola postúpená. Žalobkyňa však nie je subjektom oprávneným poskytovať úvery a preto ich nemôže vo vlastnej réžii ani spravovať. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru je úkonom, ktorý možno podradiť pod pojem spravovanie úveru. Žalobkyňa preto nebola oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť predmetného úveru a navyše podľa Všeobecných obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a. s.. Pokiaľ tak urobila, tento jej úkon nemohol vyvolať žiadne následky, teda nemohol spôsobiť splatnosť predmetného úveru. Čiže, aj keby boli zmluvy o postúpení predmetnej pohľadávky z 21.10.2011 platnými právnymi úkonmi, predmetný úver sa nestal splatným. (podporne pozri napr. aj rozhodnutia KS BA 6 Co/58/2016, KS Trenčín 19Co/363/2016, KS Prešov 4Co145/2014, KS Prešov 19Co177/2014).

44. Na základe uvedených skutočností, preto súd žalobu pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne domáhať sa zaplatenia pohľadávky z predmetného úveru ako nedôvodnú zamietol.

45. Podľa § 255 ods. 1 a 2 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

46. Úspešným žalovaným (1,2,3) súd priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

47. O výške náhrady trov konania rozhodne súd podľa § 262 ods. 2 C.s.p. po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava I (§ 355 ods. 1 CSP). V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z. z.).